

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/31/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6421010006
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6421010006.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Štefana Nováka, LL.M. a JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD., v trestnej veci obžalovaného U. G., stíhaného pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 2. augusta 2022 o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 4T/1/2021 zo dňa 08.03.2020, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného U. G. **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 4T/1/2021 zo dňa 08.03.2020 bol obžalovaný U. G. uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

hoci mu z ustanovenia § 62 a nasledujúcich Zákona o rodine č. 36/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov vyplýva povinnosť vyživovať svoje deti mal. X. X., nar. XX.XX.XXXX a mal. Y. R. X., nar. XX.XX.XXXX, pričom táto povinnosť mu bola deklarovaná aj rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 5P/16/2014 zo dňa 19.03.2014, právoplatným dňa 27.03.2014, ktorým bol zaviazaný prispievať na výživu mal. detí výživným vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa, určené osobitným zákonom, na každé dieťa zvlášť, počnúc dňom 20.02.2014, vždy do 25-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletých detí Y. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. nad B., záhradkárka oblasť M. a následne rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 26P/36/2019 zo dňa 24.06.2019, právoplatným dňa 27.07.2019, ktorým mu bola zvýšená vyživovacia povinnosť na mal. X. na sumu vo výške 55,- € mesačne a na mal. Y. R. na sumu vo výške 50,- € mesačne, počnúc dňom 27.03.2019, splatné vždy do 25-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky detí s tým, že nedoplatok na výživnom za obdobie od 27.03.2019 do 30.06.2019 vo výške 174,- € u mal. X. a vo výške XXX,- € u mal. Y. R. bol povinný uhradiť do 15 dní od právoplatnosti rozsudku k rukám matky detí, avšak obvinený si svoju vyživovaciu povinnosť v mieste trvalého bydliska a na miestach, kde sa zdržiaval neplnil od mesiaca september 2016 až do súčasnej doby, vrátane mesiaca február 2022, pričom v období od 29.10.2021 do 11.2.2022 uhradil čiastku celkovo 80 eur, čím mu vznikol dlh na výživnom spolu vo výške 5.524,20 eur.

Za toto konanie okresný súd obžalovanému podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. v spojení s § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, § 39 ods. 4 Tr. zák. per analogiam uložil trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný priamo na hlavnom pojednávaní odvolanie, ktoré smeroval proti výroku o treste, pričom dodatočne odvolanie písomne nezdôvodnil.

Na verejnom zasadnutí, ktoré bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, keďže na to boli splnené zákonné podmienky, zástupca krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť.

Krajský súd ako súd odvolací zistil, že odvolanie bolo podané obžalovaným ako oprávnenou osobou, a to v zákonnej lehote proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné, následne preskúmal v intenciách § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku o treste, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o otázku viny, okresný súd na hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods. 7 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného o vine, v dôsledku čoho bol výrok o vine nenapadnuteľný odvolaním a nadobudol právoplatnosť.

Pokiaľ ide o úvahy o druhu a výmere trestu uloženého obžalovanému, odvolací súd sa stotožnil s výrokom prvostupňového súdu, ktorý obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, pričom pre výkon trestu obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. V tomto smere okresný súd prihliadol na všetky skutočnosti, na ktoré bol podľa Trestného zákona povinný prihliadnuť, správne vyhodnotil osobu obžalovaného, ako aj možnosť jeho nápravy a pomery a pri ukladaní trestu postupoval v zmysle zásad ukladania trestov stanovených v Trestnom zákone a v súlade s účelom trestu. V tejto súvislosti správne konštatoval, že obžalovaný bol dňa 07.09.2016 podmienčne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody uznesením Okresného súdu Martin sp. zn. 23PP/89/2016 s určením skúšobnej doby na 2 roky s probačným dohľadom. Z uvedeného potom bolo zrejmé, že obžalovaný sa žalovaného činu dopúšťal aj v priebehu plynutia skúšobnej doby podmienčného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, ako i podmienčného odsúdenia v konaní sp. zn. 1T/73/2019. Ďalej pri hodnotení osoby súd obžalovanému priznal jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák. t. j., že sa k spáchaniu činu priznal a tento úprimne oľutoval. Naproti tomu u obžalovaného zistil aj jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., že bol za trestné činy už odsúdený. V tejto súvislosti okresný súd správne poukázal na to, že obžalovanému za jeho konanie bolo možné uložiť trest odňatia slobody v zákonom stanovenej trestnej sadzbe od 1 roka do 5 rokov. Vzhľadom na celkové hodnotenie osoby páchatel'a, najmä jeho nepriaznivé sociálne pomery, mieru zavinenia, ako aj jeho vyhlásenie o vine v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. mohol prvostupňový súd aplikovať ustanovenie § 39 ods. 4 Tr. zák. s použitím prípustnej analógie v prospech páchatel'a (viď stanovisko Trestného kolégia Najvyššieho súdu SR Tpj 55/2016) a uložil mu trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu trestnej sadzby, a to vo výmere 8 mesiacov, keďže obžalovaný bol v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselné trestné činy, pre výkon trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Takto uložený trest aj krajský súd vyhodnotil ako primeraný a zodpovedajúci zákonným podmienkam pre individuálnu a generálnu prevenciu. Z uvedeného dôvodu odvolanie obžalovaného smerujúce proti výroku o treste odvolací súd vyhodnotil ako irelevantné a pokiaľ zmyslom odvolania obžalovaného bolo jeho možné konštatovanie o neprimeranosti trestu, takéto tvrdenie z jeho strany by bolo neopodstatnené, pretože trest mu bol uložený pod dolnú hranicu trestnej sadzby znížený o jednu tretinu a v takom prípade nie je možné konštatovať, že by uložený trest bol neprimeraný. Obžalovaný sa dopustil trestnej činnosti v skúšobnej dobe podmienčného odsúdenia a preto súd nemal inú možnosť, len mu uložiť nepodmienečný trest.

Vzhľadom na vyššie uvedené je potrebné konštatovať, že takto uložený trest obžalovanému splní svoj účel v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

S poukazom na vyššie uvedené Krajský súd v Banskej Bystrici odvolanie obžalovaného U. G. ako nedôvodné zamietol.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Tr. por. v spojení s § 180 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.